

Ἀξιότιμε Κ. Συντάκτα τῆς Μελίσσης τῶν Ἀθηνῶν.

Κωνστάντσα 24 Σεπτεμβρίου 1864.

Πόσον λυπεῖται ἐκάστη ἐλληνικὴ καρδιά, βλέπουσα τὸν ἀπανταχοῦ ἐλληνικὸν τύπον, ν' ἀκολουθῇ τὴν ἐμπαθῆ ὁδὸν τῶν προσωπικοτήτων καὶ ψευδολογιῶν, καὶ νὰ μὴ συλλογίζεται πόσον βλάπτει καὶ θυσιάζει τὸν ἀπανταχοῦ ἐλληνισμόν· ἂν ἤξευραν οἱ ἀξιότιμοι συντάκται τῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἐντελῶς ἤθελον σιγήσει καὶ προτιμήσει τὴν παύσιν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐφημερίδων των, χάριν τοῦ ἐξόχου αὐτῶν πατριωτισμοῦ.

Ἐπέπρωτο ὅμως ὑμεῖς Κύριε Συντάκτα διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς Μελίσσης τῶν Ἀθηνῶν, πραγματευόμενοι πράγματα κοινωφελῇ πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος, νὰ ἐπιχέηται βάλαμον, καὶ νὰ μᾶς κάμῃτε νὰ λησιμονῶμεν τὴν κακὴν ἐντύπωσιν τῶν ὑπερβολῶν τοῦ ὑπολοίπου τύπου

Ἐξακολουθοῦντες τὴν κοινωφελῇ ὁδόν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μεγάλως θέλετε ὠφελήσει τὴν δυστυχῆ πατρίδα, καὶ ἀποσκορακίζοντες τὴν ὑπαλληλομανίαν, γρέφομεν τὴν προσοχὴν μας πρὸς τὴν εὐημερίαν καὶ δόξαν τῆς πατρίδος.

Τὰ κοινωφελῇ ἔργα, τὰ ὅποια ἤρχισε νὰ ἐνεργῇ ἡ μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ὄθωνος Κυβέρνησις, καὶ ιδίως ἡ νῦν τοῦ λαοφίλου καὶ ἀθώου Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου, ὑπὲρ τῆς γεωργίας, ὁδοποιίας, συστάσεως τραπεζῶν κλπ. μᾶς δίδουσι τὸ θάρρος νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι δὲν θέλει παύσει νὰ φροντίζῃ ἑσσεὶ καὶ ἀνεκδότως πρὸς δόξαν τοῦ ἔθνους.

Τὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας καὶ λοιπὰ εἶναι λελυμένα ἤδη, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς οἱ ἔξω χρεωστοῦμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν δύο τινά.

α) Τὴν διοργάνωσιν τῶν Προξενείων, διότι μεγάλως ἐβλάβη καὶ βλάπτεται ὁ ἐλληνισμὸς ἐκ τῆς ἀμαθείας, ὑπερβολικῶν καταχρήσεων, καὶ τῆς κακῆς καὶ εὐτελοῦς μισθοδοσίας τῶν Προξένων καὶ

β') Ἐκ τῆς κακῆς καταστάσεως τῆς ναυτιλίας μας.

Τὸ ἐλληνικὸν ναυτικὸν πάσχει, καὶ πάσχει δεινῶς· πτώσις ἐντελὴς ἐπαπειλεῖται, ἂν δὲν ληφθῇ σύντονος πρόνοια, καὶ ὡς

ἐμπορευόμενοι εἴμεθα εἰς θέσιν κάλλιον πολλῶν τῶν ἐν Ἀθήναις θεωρητικῶν πολιτικῶν μας, φρονῶ, νὰ γνωρίζωμεν τὸν κίνδυνον τῆς ναυτιλίας.

Τὸ Ἰταλικὸν ναυτικὸν τόσον ᾠξήσῃ καὶ πλουτεῖ, ὥστε ἐπαπειλεῖ καὶ τὴν ἀκτοπλοῖαν τῆς Μεσογείου νὰ πάρῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας μας.

Ὁ ἔνδοξος Κανάρης ἂν θέλῃ ν' ἀποθανάτισῃ τὸ ὄνομά του, ὡς τὸ ἀπεθανάτισεν εἰς τὰ 1821, καὶ ὡς πρακτικὸς πολιτικὸς, ἃς φροντίσῃ 1) τὴν ἄμεσον σύστασιν ναυτικῆς τραπέζης, 2) σύστασιν δύο ναυτικῶν σχολείων εἰς Πόρον καὶ Γαλαξειδίον, οὐχὶ πλέον πρὸς Θεοῦ εἰς Ἀθήνας, ὅπου, ἔνεκα τῆς συσσωρεύσεως τόσων σχολείων, ἡμιμάθεια βασιλεύει, ἐπειδὴ οἱ νέοι καταγίνονται εἰς πολιτικά, 3) τὴν σύστασιν ναυτικῆς ἀσφαλείας πρὸς κλασικοποίησιν τῶν πλοίων (τὸ λεγόμενον παρ' Εὐρωπαίοις Verilai) καὶ 4) τὴν σύστασιν ναυτικῆς ἐταιρίας (ὡς τὴν γεωργικὴν) πρὸς ἐμφύχωσιν τῆς ναυτιλίας.

Ἄλλως ἅς ᾔναι βέβαιοι οἱ κύριοι πολιτικοὶ μας ὅτι ἡ ναυτιλία, ἡ δοξάσασα τὴν Ἑλλάδα, καταστρέφεται, καὶ καταστρέφεται ἐκ τῶν ὑπερβολικῶν τόκων καὶ τῆς ἀμαθείας, καὶ ἐκ τῶν ὑπερβολικῶν καταχρήσεων κλπ.

Συστήσατε εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ εἰδήμονας, ἰδίως εἰς τὸ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια Σύρου, Πατρῶν, Σπετσῶν, Ὑδρας, Γαλαξειδίου, καὶ λοιπῶν πείραν ἔχουσῶν ναυτικῶν πόλεων, ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀνατολῇ ὁμογενεῖς, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ζητημάτων αὐτῶν, καὶ τὰ μέσα τῆς θεραπείας· ὁ καιρὸς ἐπῆγει, καὶ τὸ πολυάσχολον τῶν ἐργασιῶν μου δὲν μὲ δίδει καιρὸν ν' ἀναπτυχθῶ περισσότερον.

Δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς φιλίας καὶ ὑπολήψεως

τοῦ προθύμου φίλου σας

M. I. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ.